

Де ж ми перебуваємо і що нам робити?

Повертаюся поїздом додому. Ніч... За вікном нічого не видно. Де ж я перебуваю? Вдивляюся в темряву: миготять спалахами ліхтарі, пропливають поодинокі далекі вогники осель, і тут мимохідь зауважую назву залізничної станції. О, ще далеко, тому можна подрімати...

Я вже міцно спала, коли раптом вагон починає різко кидати з боку в бік. Та це ж спрацював стрілочний перевід на залізниці! Швидко, ще п'ять хвилин — і моя зупинка!

А якби тут, на переведенні стрілок, я почувалася так само розслаблено, як на початку подорожі, коли побачила назву станції? Звичайно, я пропустила б свою зупинку.

Як же важливо знати, де саме я перебуваю дорогою додому! Однак наскільки важливіше знати своє місце-перебування на шляху до Небесного дому! І якщо на певному етапі подорожі залізницею можна було дозволити собі подрімати, то чи дозволено гримати духовно, загорнувшись у затишне лаодикійське тепло?

Де ж ми ПЕРЕБУВАЄМО

і Дослідження пророцтв
про події останнього часу

що нам РОБИТИ?

Ольга Стасюк